

Vážené spoluobčianky, vážení spoluobčania,

presne pred rokom Rusko rozpútalo u nášho východného suseda vojnu, akú Európa nezažila už viac ako 70 rokov.

Vidíme ju nielen na televíznych obrazovkách, spoznávame ju aj v našej životnej realite. Vidíme ju v tvárach tisícok Ukrajiniiek a Ukrajincov, ktorí v obave o život opustili svoje domovy a hľadajú útočisko u nás a v ďalších európskych krajinách.

Svojim rozsahom a charakterom sa táto agresia úplne vymyká z úrovne európskej civilizácie 21. storočia. Žiadna zámienka, žiadna výhovorka Kremľa, nemôže ospravedlniť utrpenie, ktorému je náš východný sused už rok denne vystavený. Masové hroby, mučenie či ľudia odvečení zo svojej vlasti sú každodennou realitou častí Ukrajiny, kde vstúpili ruskí vojaci.

Dopady vojny zasiahli všetky európske krajiny. Mnohí úplne prirodzene cítíme obavu a strach.

Chcem sa preto v prvom rade poďakovať vám, milí spoluobčania, za súcit a solidaritu, ktorú ste v tejto ťažkej dobe prejavili s tými, ktorí pred vojnou utekajú. Spolu s mimovládnyimi organizáciami, cirkvami a súkromným sektorom ste ukázali ľudskú tvár Slovenska. Tvár Slovenska, ktorému záleží na pomoci bližnému, slabšiemu a v utrpení. Lebo je to v prvom rade pomoc ľuďom v nešťastí, našim susedom, s ktorými tu budeme spolunažívať bez ohľadu na politické garnitúry na jednej, či druhej strane hraníc.

Túto vojnu sme si neželali a do poslednej chvíle sa jej Západ aj samotná Ukrajina snažili zabrániť. Naše úsilie, naše kroky musia sledovať jediný cieľ, nastolenie spravodlivého mieru. Nehovorím to iba ako hlava štátu, ale aj ako občianka našej krajiny a matka dvoch detí.

Je však zodpovedné hovoriť celú pravdu a nezavádzať. Mier môže nastať okamžite, ak sa ruská armáda z Ukrajiny stiahne. Putin však už 365 dní dokazuje, že si želá pravý opak. Akceptáciou rozpínavej politiky Ruska sa totiž mier nedosiahne.

Pravidlá a medzinárodné dohody musia platiť, lebo inak by sme uznali, že platí hrubá sila a potom nemáme žiadnu záruku, že Rusko alebo iní agresori nenapadnú ďalšie krajiny, ktorým upierajú právo na samostatnú existenciu.

Zodpovední politici nad týmto nesmú privierať oči. Vidia to naši českí a poľskí susedia či pobaltské štáty, vidia to v Rumunsku, Španielsku či v Belgicku. Rizika sú si dobre vedomí aj Fíni a Švédci, ktorí po napadnutí Ukrajiny skončili svoju dlhodobú neutralitu a pre zvýšenie vlastnej bezpečnosti požiadali o vstup do Severoatlantickej aliancie.

Vážení spoluobčania,

prežívať strach, aj strach z vojny, je prirodzené. Nie je to hanba. Nepodliehajme mu však. Šikovný manipulátor dokáže spoznať, čoho sa bojíme a bude to využívať vo svoj prospech. Cynicky, s plným vedomím, že mnohým ľuďom tým privádza úzkosť, pochybnosti, zármutok, bezvýchodiskovosť. Nezaťažovaný zodpovednosťou za bezpečnosť Slovenska a našich občanov.

Nie je pravdou, že naši vojaci pôjdu bojovať na Ukrajinu. Všetky kroky, ktoré medzinárodné spoločenstvo za uplynulý rok spravilo, majú spoločný cieľ: podporiť nášho suseda natoľko, aby odolal ruskej invázii a aby sa vojna nerozšírila ďalej.

Od začiatku veľmi jasne vravíme, že kým trvá ruská agresia, žiaden štát Severoatlantickej aliancie nevyšle svoje jednotky na Ukrajinu. Neurobí tak ani Slovensko. Politici, ktorí tvrdia opak, buď nerozumejú, ako naše spojenectvá fungujú, alebo vedome klamú. Rovnako nie je pravdou, že sa na Slovensku pripravuje mobilizácia. Je to priehľadná lož použitá už v prezidentskej kampani v susednom Česku.

Vážení občania,

žijeme neľahké časy, zažívame krízy, o ktorých sme si mysleli, že už patria do minulosti. Som presvedčená, že ich zvládneme, ak aj naďalej zachováme pokoj a rozvahu, budeme sa riadiť pravdou a nepodľahneme strachu, lži a manipuláciám. Za uplynulých tridsať rokov sme opakovane dokázali, že sme štátom, ktorý je pripravený chrániť naše vlastné záujmy.